

Поводом текста [Мироја Јовановића "Антисрпски и антиевропски атеизам"](#)

Иако смо уверени да је прошлост значајна да би се на њој учило и да се не би понављале грешке, УАС тешко да може да се на било који начин идентификује са кршењем људских права у Србији 1945-1990, али се зато сјајно идентификује са противљењем кршењу људских права у периоду 1990-2012, односно са временом у коме је већина нас одрасла.

За Крајачића, Кардеља, Тита, Лењина и Стаљина чули смо само из историјских књига, с обзиром на то да им нисмо били ни савременици, а свакако не и сарадници, а камоли следбеници. Напротив, сви јасно видимо да већина некадашњих комуниста данас себе назива православцима.

Ипак, апсолутно смо против сваког кршења људских права, кроз читаву историју човечанства, мада активно можемо да реагујемо само на актуелне догађаје, који истим кршењима нажалост не оскудевају.

Просек година чланства у Удружењу грађана "Атеисти Србије" (УАС) је 25-35 година, те

Пише: Атеисти Србије
уторак, 13 новембар 2012 21:45

је стога идентификовање са "бољшевизмом" генерацијски промашено, а по суштини деловања УАС, и нашег слогана ("Против догми и незнања!"), и суштински неповезиво.

Сајт нам није скуп. Штавише, ".com" домен је значајно јефтинији од ".rs" домена, а како се финансирамо само из чланарине и евентуалних донација чланства, тај чинилац је био врло битан.

Свесни смо да је политички режим након 1945. године био ненаклоњен идеолошким противницима, па је тако и одређени број свештеника, уз представнике грађанског друштва, али и партијских неистомишљеника настрадао.

Сматрамо непристојним лицитирање бројкама и жртвама, тек са радошћу констатујемо да су културно-историјски споменици, какве су и цркве и манастири широм Србије, ипак преживели "црвени терор". Такође, а не верујемо да је за занемаривање, сви чланови Светог синода СПЦ, уз највећи број осталих виших великодостојника СПЦ, верске школе су завршили управо у време покушаја југословенског комунизма, и у то време су стекли своја звања и црквене положаје. Ово се дабоме може и проверити на званичним странама СПЦ.

Случајност, или потпуни превид "црвених"? Сумњамо.

Дабоме, осим што је судска фарса са Пахомијем једна јако ружна ствар за сваку државу, још је већа срамота за цркву, која га не само није казнила, већ га је и одликовала након свега.

Таквих "Пахомија" има још, у разним појавним облицима и варијететима понашања. Ту су Филарет са митраљезом и петицијама за смену, ту је убица Перановић, који из љубави металном шипком безброј пута удара штићеника у главу, ту је позлаћени Качавенда, ту је Иринеј против кобасица из Турије, и дечијег смеха за време "Змајевих дечијих игара", ту је Амфилохије са "Содомом и Гомором на улицама Београда", и "дрветом које не рађа, и у ватру се баца", иако остаје помало дубиозно да ли ту мисли и на себе, јер порода,

Пише: Атеисти Србије
уторак, 13 новембар 2012 21:45

колико знамо, нема.

Када се спомињу свеци новијег датума, осим поменуте жртве режима, не можемо да не поменемо и осведоченог антисемиту, а сада свеца, Николаја Велимировића, као и злокобна сећања на данас свеца, Милорада Вукојичића "Мацу", који надимак није добио због своје умиљатости, већ због мацоле којом је "исповедао" жртве.

Када се цитирају разне праксе из света, заборавља се, сасвим пригодно, да ми и даље живимо у Републици Србији, номинално световној држави.

Тако, када се наведе да Херман ван Ромпеј сматра да "Цркве, синагоге, џамије, храмови и њихове НВО, школе и удружења, везују на локалном нивоу људе у заједницу. Они могу, такође због тога, да одиграју важну улогу у унапређење разумевања и међусобног учења између генерација", пренебрегава се кључна реч - МОГУ - која у Србији за одговор има, "Могу, али неће".

Такође, када аутор цитира Бароза који каже, "Ја бих волео да искористите овај састанак данас, да покажете специфичан допринос који цркве и верске заједнице могу дати да би се једнако распоредио терет и да бисте објаснили вашој јединици и верницима зашто су одређени напори неопходни..", поново измиче да је у питању реч - МОГУ - која у Србији поново злокобно добија одговор потврђен делима, а који гласи, "Могу, али неће".

Пише: Атеисти Србије
уторак, 13 новембар 2012 21:45

На крају, аутор би морао и да се мало боље поткује историјским чињеницама, те би из њих извукао занимљиве закључке.

Наиме, у СССР су на таласе вођене антицрквене и толерантне кампање, па смо тако имали понову успоставу Московске патријаршије баш у време Стаљина, његов позив Руској цркви да у време немачке опсаде прошетају икону Богородице Москвом, и тако подигну морал народа, или пак бројна "црвена" одликовања патријарха Пимена.

А опет, не можемо да се не запитамо какве везе имају Лењин и Стаљин, и лоше и добре ствари које су радили или су могли радити оно, као и многи други атеисти, са оним што се дешава данас, готово 60 година од када је млађи од њих умро?

И као што је са саветима увек добро учинити, најпре их треба сам пратити. Тако би и аутор могао да мало више чита о историјским чињеницама, а мање да пише напамет, те да више слуша колико звона зазвони свакога дана у Србији о сваком пуном сату, а мање да говори о нестварним ламентима.